Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: ”Helten”, i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 174. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277191584/facsimile.pdf (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Helten

hende nær, hans rolige Viden om, at jeg dog drog til Øen — fordi jeg måtte?

Jeg huskede kun, at hun havde set på mig, og hvad Adam dømte om det Blik. Jeg glemte min egen Viden om det og Guds Mening med det, glemte os selv og tog os efter Verdens Dom. Jeg, der altid havde lydt og tiet og set på de andre og veget for deres Jeg og kun anet mit eget i dets dybe Underlegenhed for deres, jeg overvældedes nu af mit ukendte Selv, så jeg segnede ned på Trappestenen og endnu sad der, da Vægteren med Kabus og Morgenstjærne stod foran mig og bød mig gå hjem og sove Rusen ud.

Jeg stirrede forvildet på ham, som havde virkelig mit Jeg i sit vilde Frembrud fortæret alle andre Væsner end mig selv, og rejste mig og vaklede af Sted.

Ja, i Sandhed beruset som den, der aldrig før har kendt Vin og nu har smagt den stærkeste af alle, flakkede jeg gennem Gaderne. Og som Vin kan skabe Mennesker om for en Stund, blev jeg omskabt disse Nattetimer.

En Gud blev jeg, en Gud af Ungdom og Skønhed, en Gud af Styrke og Mod eller — Å nej, jeg blev vel kun et Menneske som de andre, ung og fuldt af Håb . . .

Alt kunde jeg vinde, alt skulde jeg beherske! Hun havde set på mig således, at Adam, Adam Colbjørnsen i mig så en Medbejler, der måtte bort! Jeg var ham lig — ja mer end ham, siden han frygtede mig! Ja, havde han ikke altid vist mig, han forstod, vi to skilte var ens?

Jeg havde troet mig lam, og nu kunde jeg bestige Bjærge!

Da stod jeg med Et pany i den fornemme, stille Gade, foran hendes Hus. Jeg anede ikke selv, jeg var nået derhen. Jeg var kommet her så helt selvfølgeligt, som hørte jeg til her, som var det mit rette Sted, mit Hjem.

Ja, jeg havde et Hjem og en Fremtid!

I Drømme, i lykkeligt smilende Drømme stødte jeg Lågen op og gik ind.

Den høstlige Duft af de gamle Linde sank om mig,